

Knud Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter [til:

Første Behandling af: a) Forslag til Lov om Børn uden for Ægteskab; b) Forslag til Lov om Ægtebørn; c) Forslag til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag; d) Forslag til Lov om Ændring i Forordning af 21. Maj 1845 indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv; e) Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje. (Faderskabssager).

(Lovforslagene findes i Tillæg A. Sp. 2563, 2675, 2625, 2653, 2657; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 735).

Sagen sættes til Forhandling.

Hartvig Frisch: Jeg vil gerne begynde med at sige, at naar jeg som Ikke-Jurist paa mit Partis Vegne skal udtale mig om denne Række af Lovforslag — det er jo en hel Serie —, som vedrører et ganske overordentlig betydningsfuldt Omraade, kommer jeg til at tænke paa, hvad jeg i Gaar saa ved Festforestillingen paa Det kongelige Teater, den Gang von Bremerfeld fik en Dynge Papirer ind, idet jeg jo ikke kan nægte, at jeg som Ikke-Jurist blegner noget ved at staa over for denne Række af Dokumenter, som jeg i en Kreds af sagkyndige Jurister nu skal til at tumle med. Men jeg maa sætte min Lid til, at der i disse Lovforslag er saa mange Ting, der vedrører den almindelige Befolknings Interesser, at der vil være tilstrækkeligt at tale om ogsaa for den, der ikke juridisk i Detaillerne vil kunne give Bidrag til en virkelig Drøftelse.

Efter hvad allerede den højtærede Justitsminister har fremført ved Fremsættelsen, har Sagen jo en lang Forhistorie. Der har været Lovforslag af lignende Art fremme paa Rigsdagens Bord, selv om de ikke alle har været lige saa vidtgaaende som dette. Interessant er ogsaa de Henvisninger, som den højtærede Justitsminister fremførte med Hensyn til de Krav til Lovgivningsmagten, der adskillige Gange har været rejst af Dansk Kvindesamfund. Jeg har set efter de Henvisninger, som er gjort i Bemærkningerne netop til Dansk Kvindesamfunds

Krav, og jeg finder, at Rigsdagen allerede i 1887 har modtaget en Skrivelse fra Dansk Kvindesamfund, som paa en Række ganske væsentlige Omraader rejser Krav, der svarer til, hvad dette Lovforslag gaar ud paa. Interessant er det, at Kvinderne i 1887, da det den Gang foreliggende Lovforslag ikke var nær saa vidtgaaende som dette, holdt tilbage nogle Krav, om hvilke de selv ytrer, at de ikke vilde finde det formaalstjenligt i Øjeblikket at rejse dem, men som de dog i Slutningen af deres Skrivelse nævner. For os, der skal arbejde med denne Lovgivning, er det ganske interessant at se, hvad Kvinderne holdt tilbage i 1887, men dog nævnte. Kravene lyder saaledes: 1) at lægge Faderens Stand og Vilkaar til Grund for Underholdsbidragets Størrelse, 2) at ophæve det for Den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse gældende Privilegium med Hensyn til hemmelig Fødsel, 3) at give det uægte Barn Ret til at bære Faderens Navn og Arveret efter ham og fædrene Frænder. Det er ganske interessant, synes jeg, at man allerede i 1887 har rejst disse Krav, om end man den Gang fandt, at det i Betragtning af det, der var fremsat som Lovforslag, ikke vilde være hensigtsmæssigt at stille dem som direkte Krav.

I 1906, da dette Spørgsmaal atter var til Behandling i Rigsdagen, har Dansk Kvindesamfund igen fremført et Andragende, som blev indgivet til Justitsministeriet, men som i øvrigt er citeret i Bladet „Kvinden og Samfundet“ fra 1906. I dette Andragende rejses en Række ganske tilsvarende Krav, men nu videregaaende end i 1887. Jeg fastslaar dette, idet man jo ikke kan undgaa at lægge en betydelig Vægt paa, at der i denne Sag har været inden for Dansk Kvindesamfund — og det vil sige i repræsentative Kvindekredse — en saa stærk Interesse for de Krav, som dette Lovgivningsforslag eller denne Række af Lovgivningsforslag tager Sigte paa at opfylde.

Jeg vil endvidere til Indledning nævne, at vi jo heldigvis staaar paa et erfaringsbestemt Grundlag, idet der baade i Norge og i Island, særlig i Norge, er gennemført Lovgivningsforanstaltninger, som allerede har været ført ud i Livet, og for hvilke man altsaa kan lægge Erfaringer paa Bordet, Love, der paa det nærmeste svarer til, hvad disse Lovforslag gaar ud paa.

Jeg vil gerne lige gøre en enkelt Bemærkning af rent sproglig Art, og paa dette Omraade tør jeg jo til en vis Grad tale med som sagkyndig. Det er uheldigt, at det i det danske Sprog er kommet til at forme